

Geachte leden van de Provinciale Staten, Gedeputeerde Staten en Commissie leden,

Met stijgende verbazing en ergernis heb ik kennis genomen van Steunbetuiging die de Dorpsraad Maarsbergen gisteren aan u gestuurd heeft en die afgedrukt staat bij deze bijeenkomst. Verbazing en ergernis als individu, als aanwonende aan de Woudenbergseweg. Deze brief was de zogenaamde druppel die mijn emmer deed overlopen.

Het moet onderhand eens klaar zijn met een Dorpsraad die zich veroorloofd om namens 'alle inwoners' en 'aanwonenden' te spreken. Het lijkt alsof er volledige consensus is in Maarsbergen over de visie van de Dorpsraad maar ik vraag mij af, namens wie spreekt deze Dorpsraad? Het lijkt er op of het bestuur, dat overigens al uit elkaar gevallen is, vooral voor zich zelf praat.

De brief staat vol met onwaarheden en er wordt op een hoogst onfatsoenlijke manier op de man gespeeld. Beschamend. Van een Raad die zich op deze manier manifesteert wil toch geen enkel rationeel denkend mens lid zijn?! Hier wordt stennis gemaakt en daar wil ik mijzelf krachtig tegen verzetten.

Laat ik mij druk maken over de dingen die er wel toe doen, en dan kom ik weer bij een reeds lang lopende discussie en eerder genoemde vragen met betrekking tot de bottleneck die Maarsbergen vormt. We proberen dagelijks te veel verkeer door een te smalle dorpskern over een regelmatig gesloten spoorovergang te persen. Al jaren ervaren we allemaal de frustraties dat dit niet lukt, dat dit onveilig is en dat dit veel overlast veroorzaakt. Hier zijn we het allemaal wel over eens maar daarmee houdt het op ook. Voor de oplossing heeft iedereen een standpunt ingenomen en er is bitter weinig bereidheid om naar elkaar te luisteren en te zoeken naar een compromis. Dit geldt voor Maarsbergen, maar ook voor de politiek.

Van de oorspronkelijke uitgangspunten bij het zoeken naar een ongelijkvloerse spoorwegovergang is niet veel meer over. Het Motel is het Motel niet meer, intercitytreinen gaan frequenter rijden, thuiswerken wordt gepromoot en Woudeberg en Leusden groeien. Terecht is de stellingname dat het 'oude normaal' niet meer bestaat. Om dan vast te houden aan de oude plannen en afspraken lijkt mij minder verstandig. Er zijn ook nog te veel open vragen en twijfels. Ik wil graag pleiten voor een herbezinning van het hele plan. Als niets meer hetzelfde lijkt, dan moet je toch overwegen of we de optimale oplossing hebben. De vele financiële onduidelijkheden en de logistieke twijfels of we de goede oplossing gevonden hebben overheersen. Je kan dan toch niet zeggen dat, omdat het al zo lang speelt, we maar snel moeten beginnen? Beginnen met wat? Beginnen met een slecht plan waarvan we bij voorbaat weten dat we er spijt van krijgen? Moet de ratio het niet winnen van de emotie?

Herbezinning, herbezinning, herbezinning.....dat getuigt van een provinciebestuur met lef en visie.

Dank voor deze gelegenheid, uw tijd en uw luisterend oor. Ik wens u allen veel lef en visie.